

så ville man vedtage nogle bedre regler. Det forstår jeg måske ikke helt.

Men der er to ting, som jeg synes at udenrigsministeren alligevel bliver nødt til at svare på. Han sagde, at alt var lagt frem. Hvad så med de dokumenter om Danmarks rolle i forhandlingerne om at få de ni punkter ud af traktaten? Vi har gentagne gange bedt om at få de papirer offentliggjort og hver eneste gang fået det afvist. Er det så nu – i forlængelse af at ministeren siger, at alt er lagt frem – at vi kan få lov til at se dem? Det nærmer sig efterhånden at være historiske papirer, så det burde vel være muligt.

Det er jo lidt utroligt, at ministeren står her og siger, at alt er lagt frem, når det notorisk ikke passer.

Så er der det folkelige engagement. Hvad er forklaringen på, at ministeren og regeringen, der jo interesserer sig meget for det folkelige engagement, ikke var i stand til at afsætte tid til at modtage de over 40.000 underskrifter, der krævede en folkeafstemning?

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Udenrigsministeren.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Nu havde jeg jo ikke bedt om ordet; jeg behøver jo ikke at svare.

Kl. 14:23

Anden næstformand (Søren Espersen):
Undskyld, det havde jeg opfattelsen af at ministeren ville.

Kl. 14:23

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):
Det med forbeholdene er der jo blevet svaret på utrolig mange gange. Jeg har forklaret i udvalget, og jeg har forklaret her i Folketingssalen, at vi har orienteret det tyske formandskab – det, der var på det tidspunkt. De spørger: Hvor er det, der er folkeafstemning? Så siger vi, at det er der under § 20, og derefter så de på det, og så blev der arbejdet videre med det, og nu er der altså ikke § 20-problemer i den. Det skal vi jo ikke være ked af, for en suverænitetssafgivelse ville hr. Per Clausen jo have været ked af, så han skal da kun være taknemlig for, at det tyske formandskab fjernede dem, og jeg går ud fra, at man her også får kys og klap og kage.

Jeg fattede ikke rigtig, hvor problemet skulle ligge, hvad angår det folkelige engagement. Vi ønsker det folkelige engagement, og det har vi også fremmet.

Kl. 14:24

Anden næstformand (Søren Espersen):
Hr. Per Clausen.

Kl. 14:24

Per Clausen (EL):

Nogle gange er udenrigsministeren ufattelig arrogant. Man spørger om, hvorfor vi ikke kan få adgang til de papirer, som indgik i forhandlingerne om at få de ni punkter ud af traktaten. Så svarer udenrigsministeren: Jeg har forklaret, hvad vi gjorde.

Jeg er nødt til at sige til udenrigsministeren, at udenrigsministerens ord indimellem ikke er nok. Jeg er sikker på, at alt det, udenrigsministeren har sagt om de forhandlinger, er rigtigt, men jeg er også sikker på, at han ikke har sagt det hele.

Udenrigsministeren taler om, om der er mange eller få på Slotspladsen. Jeg vil bare sige, at hvis udenrigsministeren interesserer sig for mange, så burde han måske have brugt lidt tid på at kigge på, at der var 40.000 mennesker, der skrev under på, at vi skal have en folkeafstemning i Danmark. Det burde han ikke mindst, når man gør meget ud af, at Kommissionen, når der kommer 1 million underskrifter i EU fremover, da vil lytte meget til det. Det må jo så betyde, at Kommissionen er mere demokratisk indstillet end udenrigsministeren, og det kan man selvfølgelig håbe på, men næppe tro.

Kl. 14:25

Anden næstformand (Søren Espersen):
Så er det hr. Morten Messerschmidt for en kort bemærkning.

Kl. 14:25

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg må altså tilstå, at jeg er enig i det, som hr. Per Clausen siger, om, at udenrigsministerens arrogance når nye højder. Dels det, at han ikke føler trang til at svare på de spørgsmål, han bliver stillet, dels det, at han sandelig også kan desavouere et krav om folkeafstemning ved at henvise til, at der står ti kommunister og ti kinesere på Slotspladsen. Det er simpelt hen det mest arrogante, jeg nogen sinde har været udsat for, henset til, at mellem 60 og 70 pct. af den danske befolkning rent faktisk støtter kravet om at få en folkeafstemning. Det er ganske enkelt ikke værdigt, vil jeg sige til udenrigsministeren.

Udenrigsministeren står og peger på alle de her områder, hvor det bliver så fantastisk – medicinrådet, persondatabeskyttelse osv. – hvor vi kan blive stemt ned. Så må jeg spørge: Hvad med artikel 9 i den nye traktat? Artikel 9 siger